

benhavns Væbning skal jeg henvise til, at Sagen om Lønning til Københavns Væbning allerede tidligere har været forhandlet her og er bleven afgjort ved Vedtagelsen af de forbedrede Lønninger for Soldaterne, som vi vedtog forleden Aar. Man gav da Københavns Væbning nogen Munderingsgodtgørelse, medens Tinget ikke var villigt til at give en virkelig Lønning. Og man mente den Gang, at Stillingen for Københavns Væbning maatte afgøres ved en organisatorisk Lov, hvorfor man ikke vilde have med dette Lønnings-spørgsmaal at gøre. Og naar det er Tilfældet, finder jeg, der ikke er nogen Grund til at forsøge at faa Sagen afgjort ved disse Ændringsforslag. I og for sig har jeg ikke noget imod at bevilge Lønning til Københavns Væbning, men at medtage dette Spørgsmaal her vil blot være at rejse et Stridsspørgsmaal, der vil vanskeliggøre Lovens Gennemførelse, og det kan jeg paa ingen Maade være med til.

Ændringsforslag Nr. 4 om ved Fastsettelsen af Alderstillæg for Spillemand IV og III at medregne den Tid, i hvilken de paagældende have været karakteriserede i Graden, kan jeg tiltræde, og jeg er taknemmelig for, at det er stillet, idet der derved er opnaaet nogen Forbedring for Spillemandsklassen. Hvad Ændringsforslagene til § 8 angaar, kan jeg ikke tiltræde dem af dem, der give Lønningsforhøjelse. Men hvad Forslagene Nr. 7 og 9 angaar, kan jeg henstille, at vi mellem anden og tredie Behandling drøfte dette Spørgsmaal i Udvalget; Forholdet er det, at de, der nu gaa over fra Hærens Værksteder til disse Pladser, faa deres Tjenestetid regnet med ved Pensionsberegningen, idet man har en fælles Pensionslov. Der er sikkert noget, der taler for, at det samme finder Sted ved Alderstillægene. Derfor kunde jeg tænke mig, at man indførte en Bestemmelse, der gav de vedkommende Ret til at tage deres Tjenestetid med ved Beregningen af deres Alderstillæg. Det spiller ikke nogen stor finansiell Rolle, men det giver de vedkommende Mennesker en Følelse af, at de blive retfærdigt behandlede, og det vil jeg gerne være med til. Jeg kunde derfor tænke mig, at man til tredie Behandling kunde slutte sig om et Ændringsforslag, der gik ud paa, at Mekanikerassistenter og Fortsmede faa ved Beregningen af Alderstillægget medregnet den Tid, de have arbejdet paa et af Hærens Værksteder. Altsaa, Tanken i disse 2 Ændringsforslag kan jeg delvis slutte mig til, og jeg forbeholder

mig i den Anledning at søge Udvalget mellem anden og tredie Behandling; men som det her er opstillet, maa jeg tilraade, at man stemmer imod disse Ændringsforslag.

Ændringsforslag Nr. 10 kan jeg selvfølgelig ikke gaa ind paa. Naar jeg har taget den Ordning, her er foreslaaet for Sekondløjtnanterne, er det lige saa meget for, at Administrationen kan stilles frit med Hensyn til Antagelsen af disse, saa at man kan antage flere i den Tid, hvor man virkelig har Brug derfor, naar der er Soldater inde, og færre i den Tid, hvor man ikke har Brug for dem. Det vil være til Gavn for Hæren, for Administrationen en Lettelse og ingen Bebyrdelse for Statskassen.

Med Hensyn til Ændringsforslag Nr. 13 om Underofficerer og ligestillede Adgang til at faa deres Tjenestetid regnet med, naar de gaa over i civile Stillinger og ansættes der efter lignende Regler som dem, der gælde efter Ætaternes Lønningslov, skal jeg bemærke, at jeg allerede i Dag har tilstillet Lønningsudvalget, som har Ætaternes Lønningslove til Overvejelse mellem anden og tredie Behandling, et Forslag, der er i Overensstemmelse hermed. Da det er blevet mig klart ved Forhandling med Udvalget, at det var det, man ønskede, er der udarbejdet et saadant Ændringsforslag. Det er tilstillet Udvalget, og derved blive samtlige Parter ligestillede. Jeg tror da, at man fra alle Sider maa kunne erklære sig tilfreds.

Angaaende sidste Stykke om, at faste Underofficerer og ligestillede, der ansættes i de i § 8 nævnte Stillinger som Proviantforvaltere og Skrivere, maa sættes i overtalligt Nummer med Bibeholdelse af deres hidtidige Lønning, er det blevet anført, at det er en Forøgelse af Tjenestemændenes Tal. Men det er det ingenlunde, idet man derved slipper for nogle andre, der ellers skulde ansættes i disse Stillinger. Jeg tror, den ærede Ordfører har Ret i, at Affattelsen er mindre heldig, idet den kan forstaas paa den Maade, at de ikke kunne avancere i deres Lønningsgrad. Det skulde de selvfølgelig, indtil de komme til den Lønningshøjde, der er sat for Stillingen som Proviantforvalter og Skriver. Men det skal jeg nærmere overveje inden tredie Behandling.

Jeg har kunnet tiltræde Forslaget om, at ingen i de første 4 Aar maa faa mere end 20 pCt.s Lønningsforhøjelse, og det har jeg saa meget lettere kunnet gøre, som det spiller en meget lille Rolle for